

A Győri Ítéltábla dr. Mester Ingrid ügyvéd által képviselt **I. r., kk. II. r., III. r. és IV. r. felpereseknek az I. r. és II. r. alperesek** ellen képmáshoz fűződő jog megsértése iránt indított perében a Győri Törvényszék 2016. december 12. napján kelt P.20.616/2016/14. sorszám alatti ítélete ellen a felperesek részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja.

Kötelezi az I.r. és II.r. alpereseket, hogy fejenként fizessenek meg a felpereseknek személyenként 15.000-15.000 (Tizenötezer-tizenötezer) forintot.

Az I.r.-II.r.-III.r.-IV.r. felperes által az állam javára fizetendő feljegyzett eljárási illeték összegét fejenként 33.840 (Harmincháromezer-nyolcszáznegyven) forintra leszállítja.

Kötelesek az alperesek az illetékes adóhatóság felhívására az állam javára megfizetni fejenként 4.320 (Négyezer-háromszázhusz) forint feljegyzett elsőfokú eljárási illetéket.

Kötelesek az I.r.-II.r.-III.r.-IV.r. felperesek fejenként az illetékes adóhatóság felhívására az állam javára megfizetni 37.600 (Harminchétezer-hatszáz) forint, az I.r.-II.r. alperesek ugyanilyen módon fejenként 4.800 (Négyezer-nyolcszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelesek az I.r.-II.r.-III.r.-IV.r. felperesek egyetemlegesen megfizetni az I.r.-II.r. alpereseknek szintén egyetemlegesen 15 napon belül 10.000 (Tízezer) forint elsőfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy az I. r. és II. r. alperesek azzal, hogy 2014. augusztus 30-án a www.....com <<http://www.....com>> internetes videómegosztó oldalra „...” címen az I., II., III. és IV. r. felpereseket ábrázoló videofelvételt töltöttek fel, megsértették az I., II., III. és IV. r. felperesek képmáshoz való jogát. A bíróság eltiltotta az I. és II. r. alpereseket attól, hogy a „...” videót az internetre a felperesek hozzájárulása nélkül feltöltsék. Ezt meghaladóan a további jogsértés megállapítására, az alpereseket a jogsértés abbahagyására és felperesenként 500.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezése iránti kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az I., II., III. és IV. r. felpereseket, hogy fizessenek meg az államnak külön felhívásra személyenként 36.000,- Ft feljegyzett kereseti eljárási illetéket. Megállapította, hogy a felek az eljárás során felmerült költségeiket maguk viselik.

Az ítélet indokolásában megállapított tényállás szerint a felperesek és az alperesek 2014 augusztusában ugyanazon társasház lakói voltak, köztük feszült volt a helyzet, a vitáik időnként

tettleges bántalmazásig is eljutottak. 2014. augusztus 21-én az I. r. alperes a társasház udvaráról akart kihajtani a gépkocsijával, az utat a felperesek lovas kocsija állta el. Az I. r. alperes a lovas kocsiról és az I., II., III. r. és IV. r. felperesekről a mobiltelefonjával a felperesek által is látható módon videofelvételt készített. Ez ellen a felperesek sem szóban, sem egyéb magatartással nem tiltakoztak. A felvételen látható, hogy az I. r., II. r. és a III. r. felperesek szóváltásba keveredtek az I. r. alperessel. Ez oda vezetett, hogy az I. r. és II. r. felperesek lapáttal ütötték az I. r. alperes gépkocsiját, annak ablaka betörött, és az I. r. alperes sérüléseket szenvedett. A videofelvételt az I. r. alperes kérésére a perben nem álló 16 éves nevelt gyermeke a II. r. alperes neve alatt feltöltötte a www.....com <<http://www.....com>> videómegosztó oldalra. A feltöltött videofelvételhez számos, a felperesekre nézve sértő, fenyegető tartalmú hozzászólás érkezett. A Győri Járásbíróság a Bny..../2014/2. számú végzésével elrendelte a videofelvétel ideiglenes eltávolítását. A Mosonmagyaróvári Járásbíróság B..../2015/4. számú - a Győri Törvényszék 4.Bf..../2015/15. számú, 2016. március 17-én jogerőre emelkedett határozatával - ítéletében megállapította az I. r. alperes 1 rb. személyes adataival visszaélés vétségben való bűnösségét, és elrendelte a videofelvétel internetről való törlését, amelyre időközben sor is került.

Az elsőfokú bíróság az ítélete jogi indokolásában megállapította, hogy a perbeni jogvitára a videofelvétel elkészítésének és közzétételének időpontjára figyelemmel a 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szabályai alkalmazandók. Az alperesek elévülési kifogásának elutasítását azzal indokolta, hogy a felperesek igényüket olyan személyiségi jogi perben kívánták érvényesíteni, amelyre a Pp. XXI/A. fejezetének szabályai, így a Pp. 346/A.§ nem irányadó, arra az általános elévülési idő alkalmazandó.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a Ptk. 2:48.§ (1) bekezdése alapján vizsgálnia kellett, hogy az I. r. alperes kapott-e a felperesektől engedélyt a videofelvétel elkészítésére, illetve felhasználására. Rámutatott, hogy a ráutaló magatartással is megadható hozzájárulásnak kifejezettnek kell lennie, azt kiterjesztően értelmezni nem lehet. A felperesek szóbeli hozzájárulásának hiányában vizsgálta, hogy a felpereseknek a videofelvétel készítése során tanúsított magatartása ráutaló magatartásnak tekinthető-e a hozzájárulás megadását illetően. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperesek tudták (az I. r. és a IV. r. felperesek elismerték, hogy látták, a II. r. és a III. r. felpereseknek pedig látnia kellett), hogy felvétel készül róluk. Ennek ellenére semmilyen módon nem hozták az I. r. alperes tudomására, hogy az ellen tiltakoznak. A törvényszék kifejtette, amennyiben az érintett személy tud, vagy tudomással kell, hogy bírjon arról, hogy róla videofelvétel készül, és a tiltakozását sem szóban, sem más magatartással nem jelzi, azt az eljárását úgy kell tekinteni, hogy a felvétel elkészítéséhez ráutaló magatartással hozzájárult. Erre tekintettel a felvétel elkészítése vonatkozásában a kereseti kérelmet alopatalannak találta. A törvényszék kifejtette, hogy a videofelvétel felhasználásához szükséges hozzájárulás akkor tekinthető megadottnak, ha az érintett tudomással bír arról, hogy az elkészített felvétel hol, milyen körülmények között jelenik meg. Nem vitatott, hogy az alperesek az elkészített felvétel felhasználásához (interneten való közzétételhez) nem kérték a felperesek hozzájárulását. Nem állapítható meg, hogy a felperesek az elkészítéskor tudatában lettek volna annak, hogy az alpereseknek szándékában áll a felvételt felhasználni. Ezért nem állapítható meg, hogy a felperesek a közzétételhez hozzájárultak volna. Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a videofelvételt az internetre feltöltő, perben nem álló kiskorú személy magatartásáért a Ptk. 6:542.§ (1) és 6:547.§ alapján megbízóként az I. r. alperes, felügyeletre köteles gondozóként a II. r. alperes felel. A törvényszék a Ptk. 2:51.§ (1) bekezdés b) pontja alapján eltiltotta az alpereseket a további jogsértéstől. A jogsértő magatartás abbahagyására kötelező rendelkezést a büntetőügyben eljáró bíróság döntésére tekintettel mellőzte.

A jogsértés megállapításával összefüggésben vizsgálta a törvényszék, hogy a felpereseknek a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése alapján érvényesített sérelemdíj iránti igénye megalapozott-e. Kiemelte, hogy a

Ptk. 2:52.§ (2) bekezdése alapján a sérelemdíjra való kötelezés feltételeire - így a felelős személy meghatározására és a kimentés módjára - a kártérítési felelősség szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges. A jogsértés súlya, annak ismétlődő jellege, a felróhatóság mértéke, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatása a Ptk. 2:52§ (3) bekezdése szerint a sérelemdíj mértékének meghatározása során bír jelentőséggel. A Ptk. 6:519.§ szerinti felróhatóságot kizáró körülményt az alperesek nem bizonyítottak. A törvényszék megítélése szerint azonban azok a felperesi hivatkozások, hogy az alperesek zaklatják, megalázzák és rasszista megnyilvánulásokkal illetik őket, nem a videofelvétel felhasználásával kapcsolatban kialakult sérelmek, hiszen a felek között már korábban haragos viszony alakult ki, ennek egyik „állomása” a videó feltöltése. Az elsőfokú bíróság nem találta alaposnak azt a felperesi hivatkozást sem, hogy a lakásukból az alperesek miatt voltak kénytelenek elköltözni. A tényadatok alapján ugyanis a felperesek által felhalmozott tartozások vezettek a végrehajtáshoz és a felperesi ingatlan árveréséhez. A felperesek nem bizonyították, hogy a felvétel miatt nem találtak munkát, valamint azt sem, hogy a lakásuk környékén idegen autók jelentek meg, amelyek előtt menekülniük kellett. A törvényszék rögzítette, hogy a felperesek arra is hivatkoztak, hogy a videofelvétel miatt felismerték őket az utcán, a boltban, és megjegyzésekkel éltek irányukba. Rámutatott, hogy a felperesek a felvételen nem békés, hétköznapi viselkedés közben láthatóak, hanem - annak tudatában, hogy róluk felvétel készül - olyan magatartást tanúsítanak, amely kifejezetten alkalmas a negatív vélemény kialakítására. A felpereseket ért sérelem a saját magatartásukra és nem az alperesi jogsértésre vezethető vissza. Erre tekintettel a felperesek sérelemdíjra nem jogosultak.

A törvényszék az elutasított sérelemdíjra hivatkozással a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a felpereseket kötelezte fejenként 36.000,- Ft feljegyzett kereseti illeték megfizetésére. A Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett a feleket képviselő jogi képviselők munkadíjáról.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben annak részbeni megváltoztatásával kérték az alperesek kötelezését fejenként 500.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére. A fellebbezési érvelésük szerint a törvényszék a jogszabályoknak megfelelően állapította meg a jogsértést, és helyesen rendelkezett az eltiltásról, azonban tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperesek sérelemdíjra nem jogosultak.

Az alperesek a fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték annak helyes ténybeli és jogi indokai alapján. Hangsúlyozták, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy a felvétel feltöltésével összefüggésben hátrány érte volna őket. A hivatkozott negatív értéktétele nem a felvétel közzétételével, hanem a felperesek magatartásával okozati összefüggésben alakult ki.

Az ítéletábra az elsőfokú ítéletet a Pp. 253.§ (3) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem korlátai között - a sérelemdíj fizetésre kötelezés iránti kereseti kérelmet elutasító elsőfokú rendelkezést érintően - bírálta felül.

A fellebbezés az alábbiak szerint kis részben alapos:

Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perben a szükséges és elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, az ott beszerzett bizonyítékokat a Pp. 206.§-ának megfelelően, helyesen, okszerűen, összességükben értékelve helyes tényállást állapított meg, az abból levont jogi következtetése azonban részben téves.

Egyetért az ítéletábra azzal az elsőfokú állásponttal, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges (Ptk. 2:52.§ (2)

bekezdés). Azaz a jogsértés, mint jogalap fennállta esetén a hátrány bizonyítása kifejezett, kötelező jogszabályi rendelkezés szerint a sérelemdíj megállapításának nem előfeltétele. Ugyanakkor a sérelemdíj összegének meghatározása során a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdése alapján figyelembe veendő körülmény az okozott hátrány, amelynek bizonyítása a jogosultat terheli. Amennyiben a sérelmet szenvedett személy többlétsérelmet nem igazol, akkor a bíróság kizárólag a köztudomású tények figyelembe vételével határozza meg a sérelemdíj mértékét. Az elsőfokú bíróság a Pp. 3.§ (3) bekezdése szerinti kötelezettségének maradéktalanul eleget téve a 6. számú jegyzőkönyvben tájékoztatta a felpereseket arról, hogy őket terheli az érvényesített 500.000 forint összegű sérelemdíj fizetését megalapozó körülmények bizonyítása (3. oldal hatodik bekezdés).

A törvényszék az elutasító döntését azzal indokolta, hogy egyrészt a felperesek nem igazolták az általuk hivatkozott hátrányokat (sikertelen munkakeresés, menekülés), másrészt a felperesek számára nem a videofelvétel felhasználása, hanem az abban rögzített, a felperesek által szabad akaratukból tanúsított magatartás okozott sérelmet. Osztja az ítéletábra a törvényszék álláspontját azt illetően, hogy a sérelemdíj megállapítása során figyelembe vehető többelhátrányok bekövetkeztét - azt meghaladóan, hogy az interneten közzétett kommentek szerint negatív értékvétele alakult ki róluk - a felperesek nem bizonyították. Ugyanakkor téves az az elsőfokú álláspont, hogy a felpereseket ért hátrány az általuk tanúsított kirívó, nem hétköznapi magatartásuk miatt következett be, és nem a jogsértés miatt, ezért nem jogosultak sérelemdíjra. Az ítéletábra köztudomású tényként vette figyelembe a felperest ért hátrányok körében, hogy a peres felek közötti vitáról közzétett felvétel alkalmas arra, hogy a felperesek személyét illetően indulatokat váltson ki. A felperesek személyéről kialakult negatív értékvétele a keresetlevél mellékleteként csatolt, az interneten közzétett hozzászólások is alátámasztják. Ezeket a felperesek személyét elítélő kommenteket a videofelvétel váltotta ki, ennek hiányában a felperesek magatartásáról - bármilyen is lenne annak társadalmi megítélése - az alpereseken kívül álló személyek nem szereztek volna közvetlen tudomást. A felperesek a kifogásolható magatartásukat rögzítő felvétel elkészítése ellen valóban nem tiltakoztak, de ez éppen az elsőfokú bíróság által is hivatkozott kiterjesztő értelmezés tilalma miatt nem értékelhető úgy, hogy a felvétel - így a felperesi magatartás - közzétételéhez, szélesebb körben való megjelenéséhez is hozzájárultak volna. Az elsőfokú bíróság által elfoglalt álláspontból az következne, hogy a felvétel elkészítéséhez való hozzájárulás meglelte korlátozná a felvétel közzétételével megvalósult, önálló jogsértésre alapított igények érvényesíthetőségét. A Ptk. 2:48.§ (1) bekezdés második fordulója szerinti jogsértést a felvétel közzététele valósítja meg: ebből következően a sérelmet szenvedett félnél jelentkező hátrányok ugyan nem függetleníthetők a felvétel tartalmától, de ez nem jelenti azt, hogy kizárólag a felvétel tartalma lenne irányadó a sérelemdíj megítélhetősége körében. Ellenkező jogértelmezés oda vezethetne, hogy a társadalmilag elfogadott, így kifejezetten elismert tevékenységről jogosulatlanul közzétett felvételre alapítottan a sérelemdíj iránti igény nem foghatna helyt. A hátrányon felül a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésének megfelelően a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértés környezetre gyakorolt hatására is figyelemmel kell meghatározni a sérelemdíj összegét. Az ítéletábra megítélése szerint a köztudomásúan bekövetkezett és a kommentekben is megnyilvánuló hátrányok kiküszöbölése érdekében fejenként összesen 30.000 forint összegű sérelemdíj alkalmas a felpereseket ért hátrányok kiküszöbölésére.

Mindezek alapján az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezett részében a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezésének részbeni megváltoztatása következtében kis mértékben módosult a pervesztesség, pernyertesség aránya is. Az elsőfokú bíróság a pervesztesség, pernyertesség arányát úgy számolta, hogy a sérelemdíj fizetésére kötelező kereseti kérelmet

elutasító döntésre tekintettel a felpereseket teljes mértékben pervesztesnek tekintette. A sérelemdíj körében a felperesek pernyertessége személyenként 6%-os volt (30.000/500.000 forint). Ez azt eredményezi, hogy a felperesenkénti 36.000 forint kereseti illetékből a felperesek személyenként 33.840,- Ft, míg ennek megfelelően az alperesek személyenként 4.320 forint kereseti illeték megfizetésére köteles.

A felperesek elsőfokú pernyertességének kis mértékére tekintettel azt ítélőtábla a Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte a felpereseket az alperesek elsőfokú részleges perbeli képviselőjével felmerült elsőfokú perköltség megfizetésére. Az ítélőtábla az ügyvédi munkadíj mértékét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (6) bekezdés alapján állapította meg.

A felperesek fellebbezésének értéke az Itv. 39. § (1) bekezdés alapján négyszer 500.000 forint, ezért a fellebbezési illeték az Itv. 46.§ (1) bekezdés alapján négyszer 40.000 forint. A felperesek fellebbezése összesen 6% erejéig vezetett eredményre, így az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetékből a Pp. 239. §. alapján alkalmazandó 81.§ (1) bekezdés alapján a felperesek személyenként 37.600, az alperesek pedig személyenként 4.800 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelesek.

ő, 2017. május 4.

. Lezsák József sk. a tanács
elnöke. Szalay Róbert sk.
előadó bíró. Sarmon Hedvig
sk. bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó